

2011. április 6., szerda

A európai nemzetközi beruházási politika

P7_TA(2011)0141

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a jövőbeni európai nemzetközi beruházási politikáról (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Egy átfogó európai nemzetközi beruházási politika felé” című, 2010. július 7-i közleményére (COM(2010)0343), valamint a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú beruházási megállapodások tekintetében átmeneti rendelkezések megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet irányuló, 2010. július 7-i bizottsági javaslatra (COM(2010)0344),
  - tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010) 2020), és az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek – A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” című, 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0612),
  - tekintettel az Európai Tanács 2010. október 25-i ülésének az átfogó európai nemzetközi beruházási politikáról szóló elnökségi következtetéseire,
  - tekintettel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló, frissített iránymutatásaira,
  - tekintettel az Európai Unió Bíróságának a tagállami kötelezettségzegésekről szóló ítélezési gyakorlatára, és nevezetesen a Bizottság kontra Ausztria ügyben hozott 2009. március 3-i ítéletére (C-205/06. sz. ügy), a Bizottság kontra Svédország ügyben hozott 2009. március 3-i ítéletére (C-249/06. sz. ügy), valamint a Bizottság kontra Finnország ügyben hozott 2009. november 19-i ítéletére (a C-118/07. sz. ügy),
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0070/2011),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés a közvetlen külföldi befektetéseket az EU kizárólagos hatáskörébe vonta, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában, valamint 206. és 207. cikkében megfogalmazottak szerint,
- B. mivel 1959 óta a tagállamok kétoldalú szinten 1 200-nál több kétoldalú beruházási megállapodást kötöttek, és összesen csaknem 3 000 ilyen megállapodás kötött,
- C. mivel általánosan elismert, hogy a beáramló beruházások javíthatják a fogadó ország versenyképességét, viszont a kiáramló beruházásoknál az alacsonyan képzett munkavállalók tekintetében alkalmazkodási támogatásra lehet szükség; mivel minden kormány felelőssége, hogy ösztönözze a beruházások előnyös hatásait, egyidejűleg megelőzve a káros hatásokat,

2011. április 6., szerda

- D. mivel az EUMSZ. 206. és 207. cikke nem határozza meg a külföldi közvetlen befektetések fogalmát, mivel az Európai Unió Bírósága⁽¹⁾ a külföldi közvetlen befektetések kifejezés értelmezését három kritérium alapján határozta meg: a befektetésnek hosszú távúnak és a kapcsolt vállalkozás saját tőkéjének / részvénytőkéjének legalább 10 %-át képviselő nagyságúnak kell lennie, valamint a befektető számára a kapcsolt vállalkozás működése felett vezetői ellenőrzést kell biztosítania, mivel ez a fogalom meghatározás összhangban áll az IMF és az OECD fogalom meghatározásával, és ellenzi különösen a portfólióbefektetéseket és a szellemi tulajdonjogokba való befektetéseket; mivel nehéz világos különbséget tenni a külföldi közvetlen befektetések és a portfólióbefektetések között, és egy merev jogi fogalom meghatározást nehéz lesz a beruházások valós gyakorlatára alkalmazni;
- E. mivel egyes tagállamok a „külföldi befektető” kifejezés tekintetében olyan tág fogalom meghatározást használnak, hogy egy egyszerű postai címet elegendőnek tekintenek a vállalkozás honosságának megállapításához, mivel ez lehetővé tette egyes vállalkozások számára, hogy keresetet nyújtsanak be saját országuk ellen a harmadik országok által aláírt kétoldalú beruházási megállapodások alapján, mivel minden európai vállalat számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy igénybe vegye az EU jövőbeli beruházási megállapodásait vagy a beruházási fejezeteket tartalmazó szabadkereskedelmi megállapodásokat,
- F. mivel a jelentős befektetési kapacitással rendelkező új országok helyi vagy világszintű hatalmakként történő felbukkanása megváltoztatja azt a klasszikus nézetet, miszerint a befektetők kizárólag a fejlett országokból érkeznek,
- G. mivel az 1990-es évek első vitarendezési esetei nyomán az általános pozitív tapasztalatok ellenére a megállapodásokban használt homályos megfogalmazás tág értelmezhetősége miatt felmerülő több probléma vált egyértelművé, különösen a magánérdekek és a közhatalom szabályozó feladata közötti összeférhetetlenség lehetőségével kapcsolatban, például azokban az esetekben, amikor valamely államot legitim jogszabály elfogadása nyomán a nemzetközi választottbíróóságok az igazságos és méltányos bánásmód elvének megsértése miatt elítélték,
- H. H mivel az Egyesült Államok és Kanada – amelyek az első között szembesültek ilyen ítéletekkel – kiigazította kétoldalú befektetési megállapodási modelljét, hogy korlátozzák a választottbíróóságok értelmezési hatáskörét, és biztosítsák az állami beavatkozási mozgásterének fokozottabb védelmét,
- I. mivel a Bizottság felsorolta azokat az országokat, amelyeknek kiemelt partnereknek kell lenniük az első befektetési megállapodások tárgyalásánál (Kanada, Kína, India, Mercosur-országok, Oroszország és Szingapúr),
- J. mivel az újonnan létrehozott Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) meg kell erősítenie az EU globális jelenlétét és szerepét, ideértve az uniós kereskedelmi célok előmozdítását és védelmét a befektetések terén is,
1. elismeri, hogy az EUSZ-ből kifolyólag a közvetlen külföldi befektetések ezennel az Unió kizárólagos hatásköre alá tartoznak; megjegyzi, hogy ez az új uniós hatáskör kettős kihívást támaszt: egyfelől a meglévő kétoldalú beruházási megállapodások kezelése, másfelől pedig egy olyan európai befektetési politika meghatározása tekintetében, amely megfelel a befektetők és kedvezményezett államok elvárásainak, de egyben az Unió tágabb gazdasági érdekeinek és külpolitikai célkitűzéseinek is;
2. üdvözli ezt az új uniós hatáskört, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ragadják meg ezt a lehetőséget a Parlamenttel együttesen olyan integrált és koherens beruházási politika kiépítésére, amely előmozdítja a kiváló minőségű beruházásokat, és kedvezően járul hozzá az egész világ gazdasági és fenntartható fejlődéséhez; úgy véli, hogy a Parlamentet megfelelően be kell vonni a jövőbeli beruházási politika kialakításába, és ez szükségessé teszi, hogy megfelelő konzultációkra kerüljön sor a küszöbön álló tárgyalásokra vonatkozó mandátumokkal kapcsolatban, illetve hogy rendszeres és érdemi beszámolók készüljenek a folyamatban lévő tárgyalások állásáról;

(1) A. C-446/04. sz. Test Claimants in the FII Group Litigation kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben 2006. december 12-én hozott ítélet.

2011. április 6., szerda

3. megjegyzi, hogy az EU fontos gazdasági tömb lévén jelentős súllyal rendelkezik a tárgyalásokon; úgy véli, hogy egy közös beruházási politika megfelel majd mind a befektetők, mind pedig az érintett államok elvárásainak, és hozzájárul az EU és az uniós vállalkozások versenyképességének növeléséhez, valamint a foglalkoztatottság fokozásához;

4. tudomásul veszi, hogy szükség van egy összehangolt európai keretrendszerre, amely a biztonságos környezet megteremtésére irányul, és ösztönzi az EU elveinek és célkitűzéseinek előmozdítását;

5. emlékeztet arra, hogy a globalizáció jelenlegi szakaszában drámaian megnőtt a külföldi közvetlen befektetések nagysága, és 2007-ben – az azt megelőző évben, hogy a befektetéseket a globális gazdasági és pénzügyi válság sújtotta –, majdnem 1 500 milliárd EUR rekordösszeget ért el, a külföldi közvetlen befektetések legnagyobb forrása pedig az egész világgazdaságban az EU volt; hangsúlyozza azonban, hogy a befektetések 2008-ban és 2009-ben a pénzügyi és gazdasági világválság miatt csökkentek; hangsúlyozza továbbá, hogy a külföldi közvetlen befektetések teljes összegének mintegy 80 %-a a határokon átnyúló fúziókat és felvásárlásokat érinti;

6. üdvözli az „Egy átfogó európai nemzetközi beruházási politika felé” című bizottsági közleményt, hangsúlyozza azonban, hogy e politikának a befektetővédelem nyomatékos középpontba állítása mellett megfelelőbben kell az állam szabályozási képessége védelmének jogát kezelnie, és eleget kell tennie az EU kötelezettségének, hogy érvényesítse a fejlesztés tekintetében a politikai koherenciát;

7. meglátása szerint a beruházások pozitív hatással lehetnek a növekedésre és a foglalkoztatottságra, nemcsak az EU-ban, hanem a fejlődő országokban is, amennyiben a befektetők aktívan hozzájárulnak a fogadó államok fejlesztési céljaihoz, például a helyi gazdaságnak a technológia átadása, a helyi munkaerő foglalkoztatása, valamint a helyi nyersanyag felhasználása által történő előmozdításával;

8. felhívja a Bizottságot, hogy tartsa szem előtt a multilaterális, plurilaterális és kétoldalú szinten – különösen a többoldalú beruházási megállapodásról folytatott OECD-tárgyalások kudarca tekintetében – levont tanulságokat;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy a kétoldalú beruházási szerződések bevált gyakorlataira építve körültekintően és koordinált módon dolgozza ki az EU befektetési stratégiáját; tudomásul veszi a tagállamok megállapodásain belül tapasztalható tartalmi eltéréseket, és felszólítja a Bizottságot, hogy hozza összhangba ezeket az eltéréseket annak érdekében, hogy a beruházási megállapodásokhoz szilárd uniós mintát nyújtson, amelyeket a partnerország fejlettségi szintjéhez lehet igazítani;

10. felhívja a Bizottságot, hogy jelentessen meg például egy a kétoldalú keretszerződések mintapéldányából álló, nem kötelező jellegű útmutatót, amelyet a tagállamok a pontosság és a következetesség javítására felhasználhatnak;

Fogalommeghatározások és hatály

11. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a védelemben részesítendő befektetések egyértelmű meghatározását, beleértve a külföldi közvetlen befektetéseket és a portfólióbefektetéseket is; úgy véli azonban, hogy a Bizottság meghatározása szerint spekulatív befektetések ne részesüljenek védelemben; ragaszkodik ahhoz, hogy ha a szellemi tulajdonjogokat bevonják a befektetési megállapodásba, beleértve azokat a megállapodásokat, amelyek tekintetében már javasoltak mandátumtervezetet, a rendelkezéseknek nem lehetnek negatív hatásai a generikus gyógyszerek gyártására, és tiszteletben kell tartaniuk a TRIPS közegészségre vonatkozó kivételeit;

12. aggodalommal jegyzi meg, hogy a befektetések széles skálájára vonatkozó tárgyalások következménye a kizárólagos és megosztott hatáskörök összekeveredése lenne;

2011. április 6., szerda

13. kéri az „uniós befektető” fogalom meghatározásának bevezetését, amely az EUMSZ. 207. cikkének szellemében hangsúlyozná annak fontosságát, hogy minden tagállam befektetőit egyenlő módon kell támogatni, azonos feltételeket biztosítva számukra befektetéseik működésére és védelmére;

14. emlékeztet arra, hogy a tagállamok szokásos kétoldalú beruházási megállapodásai a „külföldi befektető” tág értelmű fogalom meghatározását alkalmazzák; felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy ezek a tág meghatározások mely esetekben vezetnek visszaélésszerű gyakorlatokhoz; felkéri a Bizottságot, hogy ezen értékelés, illetve az OECD külföldi közvetlen befektetésekre adott legutóbbi mintameghatározása alapján biztosítsa a külföldi befektető fogalmának egyértelmű meghatározását;

A befektetők védelme

15. hangsúlyozza, hogy a befektetők védelmének továbbra is a befektetési megállapodások első prioritásának kell maradnia valamennyi uniós befektető számára;

16. tudomásul veszi, hogy a kétoldalú beruházási szerződések tárgyalása időigényes folyamat; felhívja a Bizottságot, hogy minden személyzeti és anyagi erőforrását az uniós beruházási megállapodások tárgyalására és megkötésére fordítsa;

17. úgy véli, hogy a Tanács közleményről megfogalmazott következtetéseiben kifejezett kérés – miszerint az új európai jogszabályi keretrendszer nem érintheti hátrányosan a befektetővédelmet és a meglévő megállapodások alapján élvezett garanciákat – az új megállapodások elutasításának kockázatát rejt magában, és ahhoz vezethet, hogy az EU-ba áramló, növekvő befektetések idejében a befektetővédelem és a szabályozáshoz való jog védelme közötti szükséges egyensúly veszélybe kerül; úgy véli továbbá, hogy az értékelési kritérium e megfogalmazása ellentmondhat az EUMSZ. 207. cikke tartalmának és szellemének;

18. meggyőződése, hogy bevált gyakorlatok azonosításának szükségessége, amit a tanácsi következtetések is kiemeltek, ésszerűbb és hatékonyabb lehetőség, amely lehetővé teszi egy egységes európai beruházási politika kialakítását;

19. úgy véli, hogy az EU által a jövőben megkötendő beruházási megállapodásoknak a tagállami tapasztalatok bevált gyakorlatainak kell alapulniuk, és a következő normákat kell tartalmazniuk:

- megkülönböztetésmentesség (nemzeti bánásmód és a legnagyobb kedvezményt élvező nemzet), a meghatározás pontosabb megfogalmazása mellett, amely megemlíti, hogy a külföldi és belföldi befektetőknek „hasonló feltételek” mellett kell működniük, valamint rugalmasságot biztosít az MFN-záradékokban (a legnagyobb kedvezményben részesített ország) annak érdekében, hogy ne akadályozzák a regionális integrációs folyamatokat a fejlődő országokban;
- igazságos és méltányos bánásmód, amelyet a nemzetközi szokásjogban meghatározott elbánási szint alapján kell meghatározni,
- közvetlen és közvetett kisajátítás elleni védelem, amely biztosítja a közjóléti érdekek és magánérdekek közötti világos és igazságos egyensúly meghatározását, valamint a jogtalan kisajátítás következtében bekövetkezett károknak megfelelő ellentételezést;

20. felkéri a Bizottságot, hogy értékelje egy általános alkalmazású rendelkezéseket tartalmazó záradék („umbrella clause”) jövőbeli európai befektetési megállapodásokba való bevezetésének lehetséges hatásait, és készítsen jelentést az Európai Parlament és a Tanács számára;

2011. április 6., szerda

21. felhívja a Bizottságot a viszonyosság biztosítására a főbb fejlett kereskedelmi partnerekkel és a főbb feltörekvő gazdaságokkal a piacra lépésre vonatkozóan folytatott tárgyalások során, egyidejűleg szem előtt tartva az érzékeny ágazatok kizárásának és az Unió fejlődő országokhoz fűződő kereskedelmi kapcsolataiban az aszimmetria megtartásának szükségességét;

22. megjegyzi, hogy a biztonság remélt javulása a kis- és középvállalkozások segítségére lesz a külföldi beruházások tekintetében, és hozzáteszi, hogy ezzel kapcsolatban a kkv-k véleményét a tárgyalások során meg kell hallgatni;

A szabályozáshoz való jog védelme

23. hangsúlyozza, hogy az Unió által a jövőben megkötendő beruházási megállapodásoknak tiszteletben kell tartaniuk az állami beavatkozási képességet;

24. komoly aggodalmát fejezi ki egyes nemzetközi választottbírók befektetővédelmi záradékok tág értelmezésére, és ezzel a jogszerű állami szabályozás kizárására vonatkozó mérlegelési jogkörének terjedelme miatt; felhívja a Bizottságot, hogy az ilyen problémák elkerülésére az új beruházási megállapodásokban hozzon létre egyértelmű fogalom meghatározást a befektetővédelmi normák tekintetében;

25. felhívja a Bizottságot, hogy a jövőben megkötendő minden megállapodásba vegye fel a megállapodás részes felei – többek között a nemzetbiztonság, a környezetvédelem, a közegészségügy, a munkavállalók és a fogyasztók jogai, iparpolitika és kulturális sokszínűség területén történő – szabályozáshoz való jogát rögzítő, külön záradékot;

26. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak eseti alapon kell döntenie a jövőbeni megállapodások hatálya alá nem tartozó – például az érzékeny ágazatok, úgy mint a kultúra, oktatás, és a védelmi szempontból fontos – ágazatok listájáról, és felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet az egyes esetek tekintetében kapott mandátumokról; megjegyzi, hogy az Uniónak tudatában kell lennie fejlődő partnerei aggályainak is, és nem szabad nagyobb fokú liberalizációt kérnie, mint amilyen fokút a partnerek fejlődésükhöz egyes ágazatok, különösen a közszolgáltatások védelme céljából szükségesnek tartanak;

A társadalmi és környezetvédelmi normák beillesztése

27. hangsúlyozza, hogy az EU jövőbeli politikájának elő kell segítenie a fenntartható, környezetbarát (a kitermelő iparágakban különösen fontos kérdés) beruházásokat is, valamint támogatnia kell a minőségi munkakörülményeket a beruházásokkal érintett vállalkozásoknál; felkéri a Bizottságot, hogy valamennyi jövőben megkötendő megállapodásba vegye fel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló, frissített iránymutatásaira való hivatkozást;

28. megismétli a szélesebb hatókörű szabadkereskedelmi megállapodások beruházási fejezete tekintetében arra irányuló felhívását, hogy az EU által aláírt valamennyi szabadkereskedelmi megállapodás tartalmazzon a vállalatok társadalmi felelősségvállalására vonatkozó záradékot, illetve hatékony szociális és környezetvédelmi záradékot;

29. kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy ezeket a záradékokat miként építették be a tagállamok kétoldalú beruházási megállapodásaiba is, valamint hogy ezeket hogyan lehetne a jövőbeli önálló befektetési megállapodásokba is beépíteni;

30. üdvözli azt a tényt, hogy jelenleg számos kétoldalú befektetési megállapodásban is van azt tiltó záradék, hogy a beruházások becsalogatása érdekében gyengítsék a szociális és környezetvédelmi jogszabályokat, és felkéri a Bizottságot, hogy mérlegelje ilyen záradék felvételét a jövőbeli megállapodásokba;

2011. április 6., szerda

Vitarendezési mechanizmus és az EU felelőssége

31. úgy véli, hogy jelentős változtatásokat kell végrehajtani a jogviták rendezésének jelenlegi rendszerén, annak érdekében, hogy annak része legyen a nagyobb átláthatóság, a felek fellebbezési lehetősége, a helyi igazságszolgáltatási jogorvoslatok kimerítésére vonatkozó kötelezettség (amennyiben ezek elég megbízhatók a tisztességes eljárás biztosításához), az *amicus curiae* levelek igénybevételeinek lehetősége és a befektetők és államok közötti választottbírói fórum választásának kötelezettsége;

32. úgy véli, hogy az állami felek közötti vitarendezési eljárás mellett befektetők és államok közötti vitarendezési eljárásokat is alkalmazni kell az átfogó befektetővédelem biztosítása érdekében;

33. tudatában van annak, hogy az EU nem használhatja a Nemzetközi Befektetések Vitarendezési Központjának (ICSID) és az Egyesült Nemzetek Szövetségének nemzetközi kereskedelmi joggal foglalkozó bizottságának (UNCITRAL) a meglévő vitarendezési mechanizmusait, hiszen az EU nem tagja egyik szervezetnek sem; felhívja az EU-t, hogy minden új uniós beruházási szerződésbe építsen be egy vitarendezési fejezetet az ezen állásfoglalásban javasolt reformokkal összhangban; kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok – jelentős nemzetközi szereplőként – vállalják fel a rájuk háruló felelősséget az ICSID és UNCITRAL szabályainak szükséges reformját célzó munka érdekében;

34. felhívja a Bizottságot, hogy mutasson be olyan megoldásokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a kkv-k jobban tudják finanszírozni a vitarendezési eljárások magas költségeit;

35. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legkorábban terjesszen be rendeletet arról, hogy miként kell a felelősséget az uniós és nemzeti szintek között megosztani – különösen pénzügyi vonatkozásban – abban az esetben, ha az EU nemzetközi választottbíráskodás keretében elvesztesz lesz;

A partnerek kiválasztása és a Parlament hatáskörei

36. jóváhagyja azt az elvet, miszerint a jövőbeni uniós beruházási megállapodások kiemelt partnereinek olyan országoknak kell lenniük, amelyek nagy piaci lehetőségeket hordoznak, ahol viszont a külföldi befektetések nagyobb védelemre szorulnak;

37. megjegyzi, hogy a fejlődő és legkevésbé fejlett országokban általában magasabb a befektetések kockázata, és a beruházási szerződések formájában megvalósuló erős, hatékony befektetővédelem kulcsfontosságú az európai befektetők védelmében, és növelheti a kormányzást, amely létrehozhatja az ezen országokba irányuló külföldi közvetlen befektetések növeléséhez szükséges stabil környezetet; megjegyzi, hogy ahhoz, hogy a befektetési megállapodások ezen országok további hasznára váljanak, az emberi jogokra és a korrupcióellenességre vonatkozó befektetői kötelezettségeken is kell alapulniuk, amely az EU és a fejlődő országok között a szegénység csökkentése céljából létrejött átfogóbb partnerség része; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok által a kétoldalú beruházási szerződések során szerzett tapasztalatokra támaszkodva értékelje a szóba jöhető jövőbeli partnereket

38. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a legkevésbé fejlett országokba irányuló közvetlen külföldi befektetések rendkívül korlátozottak és jellemzően a természeti erőforrásokra összpontosulnak;

39. úgy véli, hogy a fejlődő országokban nagyobb támogatást kellene nyújtani a helyi cégeknek, nevezetesen olyan ösztönzők révén, amelyek fokozzák a termelékenységüket, megerősítik az együttműködést, és javítják a munkaerő szaktudását, ami a gazdasági fejlődés, a versenyképesség és a növekedés felgyorsítása szempontjából figyelemre méltó erőt képvisel a fejlődő országokban; ösztönzi továbbá az új uniós zöld technológiák átadását a fejlődő országoknak, minthogy ez a zöld és fenntartható növekedés elősegítésének legjobb módja;

2011. április 6., szerda

40. sürgeti, hogy a Bizottság és a tagállamok teljes mértékben vegyék figyelembe a Parlament álláspontját a beruházási tárgyalások megkezdését megelőzően és a tárgyalások alatt egyaránt; emlékeztet az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás tartalmára, és felhívja a Bizottságot, hogy a tárgyalási mandátumok tervezetéről kellő időben konzultáljon a Parlamenttel annak érdekében, hogy az kifejtthesse álláspontját, amelyet viszont a Bizottságnak és a Tanácsnak megfelelően figyelembe kell vennie;

41. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli befektetési politikai stratégiába be kell építeni az EKSZ küldöttségeinek szerepét is, elismerve az új politikai célok elérésére irányuló stratégiai eszközként bennük rejlő lehetőségeket és helyi ismereteiket;

*

*   *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamoknak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem

P7_TA(2011)0142

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság Tanácsnak és Európai Parlamentnek szóló, „Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2009” című 2010. július 14-i jelentésére (COM(2010)0382), beleértve annak mellékleteit (SEC(2010)0897 és SEC(2010)0898),
- tekintettel az OLAF tizedik tevékenységi jelentésére – Éves jelentés 2010 ⁽¹⁾,
- tekintettel a Számvevőszék éves jelentésére a 2009-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról, az intézmények válaszaival együtt ⁽²⁾,
- tekintettel a Számvevőszék 2009-es pénzügyi évről szóló éves jelentésére a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap (EFA) által támogatott tevékenységekről, a Bizottság válaszaival együtt ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 319. cikkének (3) bekezdésére és 325. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ HL C 303., 2010.11.9., 1. o.

⁽³⁾ HL C 303., 2010.11.9., 243. o.

⁽⁴⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.